

свършите съ това ваше бюро. Ще накарамъ жена ти да те остави.

Камбуровъ. И тази добра! Азъ се връщамъ отъ Европа съ нови планове, а тя?

Шайновъ. Не я слушай, Драгане. Моята жена е малко нервирана.

Стефка. (Като си тръгва) Ще видите. Азъ ви казвамъ какво сме решили съ твоята жена.

Камбуровъ. Но моята жена нищо не ми е казвала!

Стефка. Ще ти каже, ако не ти е казала. Ей сега отивамъ да се облека и ще видите. (Излиза).

Камбуровъ. Защо е станала Стефка такава?

Шайновъ. Пази Боже отъ жена, която минава четиридесеттѣхъ. Въ тази възраст жената прилича на агентъ отъ обществената безопасностъ: на всѣкъде вижда престъпление.

Камбуровъ. А въ Мадридъ казватъ! жена въ четиридесеттѣхъ прилича на разхлабана порта на полицейски участъкъ: Когато я отворишъ — все скърца.

Шайновъ. Философска максима безъ изключение. Но да оставимъ тия женски работи. Нѣщо ново, освенъ онова, което знамъ отъ последното ти писмо изъ Европа, за нашето „Всичко мога“?

Камбуровъ. Да! Освенъ за вороновското и за витаминитѣ, най-последното въ Мадридъ е: грамофона и стереоскопа ставатъ братъ и сестра. Грамофона изпълнява модер-